

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Consolascio, Giacomina en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Zwitserse verzoekster Giacomina Consolascio, genoemd in artikel 1, onder 1, is in 1904 te Rotterdam geboren. Zij leeft in kloostergemeenschap en zij is werkzaam als kleuteronderwijzeres. Verzoekster onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander.

De Duitse verzoeker Siegbert Wilhelm Engels, genoemd in artikel 1, onder 2, is in 1937 te Oberhausen in Duitsland geboren. Sedert 1950 woont verzoeker in ons land. Hij is in de Nederlandse samenleving opgenomen. Als mijnwerker voorziet hij in zijn onderhoud.

In artikel 1, onder 3, wordt voorgedragen de Oostenrijkse verzoeker Anton Lendawitsch, geboren in 1907 te Neunkirchen in Oostenrijk. Sedert 1927 woont verzoeker in Nederland.

Verzoeker is in opspraak geweest, doordat hem een onnederlandse houding tijdens de bezetting werd aangewreven. Van gedragingen, welke aan zijn naturalisatie in de weg zouden staan, is echter bij onderzoek niet kunnen blijken. Verzoeker is in de Nederlandse samenleving opgenomen. Als onderaannemer verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

Franciszek Och, de Poolse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 4, is in 1925 te Talczyn in Polen geboren. In 1947 kwam hij naar ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is verzoeker ingeburgerd. Als machinist voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen de staatloze verzoeker Rudolf Joseph Vincent Pfeiffer, geboren in 1929 te Tilburg. Gedurende de oorlogsjaren werd verzoeker door de bezettende macht als Duitser aangemerkt. Hij werd dan ook gedwongen de Duitse school te bezoeken. Verzoeker onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Als instrumentenmaker voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De Hongaarse verzoeker Laszlo Andor Pocs, genoemd in artikel 1, onder 6, is in 1906 te Reesk in Hongarije geboren. In 1928 vestigde verzoeker zich hier te lande. Hij heeft zich aangepast aan de Nederlandse zeden en gewoonten. Als kleermaker voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De Belgische verzoeker Ludovicus Leon Prevenier, genoemd in artikel 1, onder 7, is in 1922 te Sint-Niklaas in België geboren. Sedert 1930 woont verzoeker hier te lande. Hij gevoelt zich Nederlander. Als glazenwasser heeft verzoeker voldoende inkomsten.

De verzoeker Jan Marinus Scheele, genoemd in artikel 1, onder 8, is in 1893 te Hoek in Zeeland als Nederlander geboren. In 1916 verliet verzoeker ons land en vestigde zich in de Verenigde Staten. In 1942 verkreeg hij de Amerikaanse nationaliteit, welke nationaliteit hij inmiddels weer heeft verloren. Sedert 1957 is verzoeker wederom in Nederland woonachtig. Hij is zich Nederlander blijven gevoelen. Verzoeker heeft voldoende inkomsten.

In artikel 1, onder 9, wordt voorgedragen de verzoeker Eugene Velsink, geboren in 1928 te Klegen in Indonesië. Hij is Nederlander van geboorte. In 1951 opteede verzoeker voor de Indonesische nationaliteit. Thans wordt deze stap door hem betreurd. Sedert 1957 woont verzoeker hier te lande. Als kabelmonteur voorziet hij in zijn onderhoud.

Istvan Wachtler, de Hongaarse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 10, is in 1913 te Magyaroovar in Hongarije geboren. Met een kindertransport kwam hij in 1922 naar ons land, waar hij in een Nederlands pleeggezin werd opgenomen. Hij genoot Nederlands onderwijs. Verzoeker voelt zich Nederlander. Als textielarbeider voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 2, onder 1, 4, 5, 6 en 8, genoemde verzoekers bezitten de Indonesische nationaliteit. Daargelaten, dat hier toe bij sommige voorgedragenen ook uit anderen hoofde aanleiding bestaat, worden zij voor kosteloze naturalisatie voorgedragen, omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren. Van allen kan worden gezegd, dat zij zijn geassimileerd en dat zij zich het Nederlanderschap waardig hebben getoond.

De in artikel 2, onder 2, 3, 7 en 9 genoemde verzoekers worden voor kosteloze naturalisatie voorgedragen op grond van de door hen aan den lande en de geallieerde oorlogvoering bewezen diensten.

De verzoeker Johan Edward Badenbroek, genoemd in artikel 2, onder 1, is in 1934 te Sindanglaet in Indonesië uit Nederlandse ouders geboren. Hij verloor zijn oorspronkelijke nationaliteit ten gevolge van de optie van zijn vader voor het Indonesische staatsburgerschap. Verzoeker vestigde zich in 1958 in ons land. Als metaalbewerker voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker Eugenius Boenisch, genoemd in artikel 2, onder 2, is in 1924 te Warschau in Polen geboren. Hij is van Poolse herkomst. Medio 1944 werd verzoeker door de Duitsers naar Duitsland gebracht om aldaar voor hen te werken. Na zijn bevrijding, eind 1944, nam hij dienst in het Poolse leger. In 1947 vestigde verzoeker zich in Nederland. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij ingeburgerd. Als verhuis-emballeur verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

In artikel 2, onder 3, wordt voorgedragen de verzoeker Wladyslaw Chranowski, geboren in 1917 te Nowy Dwor in Polen. Hij is eveneens van Poolse herkomst. Van 1941 tot 1947 was verzoeker in Poolse militaire dienst. Hij nam o.a. deel aan de invasie in Frankrijk en aan de slag bij Arnhem. Sedert 1947 woont verzoeker in ons land. Hij is genoegzaam geassimileerd. Als magazijnbediende voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin. Verzoeker stemt ermee in, dat zijn geslachtsnaam wordt gespeld „Chranowski”.

Emil Johannes Abraham van Diest, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 4, is in 1893 te Treman in Indonesië geboren. Hij woont sedert 1957 hier te lande. Verzoeker die steeds als Nederlander te boek heeft gestaan, kan echter zijn afstamming van een Nederlander niet bewijzen, omdat het register waarin de geboorte van zijn vader vermeld stond door

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

oorlogshandelingen is verloren gegaan. Hij wordt thans voor naturalisatie voorgedragen ten einde voor de toekomst iedere discussie omtrent zijn nationaliteit uit te sluiten. Verzoeker geniet pensioen.

De verzoeker Nicolaas Zdrach Ferdinandus, genoemd in artikel 2, onder 5, is in 1921 te Semarang in Indonesië geboren. Verzoeker die van 1940 tot 1951 in dienst is geweest van het K.N.I.L., vestigde zich in 1951 in ons land. Als lasser heeft hij voldoende inkomsten voor zich en zijn gezin.

De verzoeker Gustaaf Meijer, genoemd in artikel 2, onder 6, is in 1937 te Pekalongan in Indonesië geboren. Verzoeker kwam in 1954, met zijn Nederlandse pleegouders, naar ons land. Hij volgt een opleiding voor scheepswerktuigkundige.

Aleksander Wladyslaw Mrozek, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 7, is van Poolse herkomst. Hij is in 1916 te Kleutsch in Duitsland geboren. Van 1938 tot 1947 deed verzoeker dienst in het Poolse leger. Hij vocht o.a. in Italië. Sedert 1947 woont verzoeker hier te lande. Hij heeft zich aangepast aan de Nederlandse zeden en gewoonten. Als mijnwerker verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De verzoeker Tji Seng The, genoemd in artikel 2, onder 8, is in 1920 te Sawah Loento in Indonesië geboren. Met uitzondering van enige maanden in 1954 woont verzoeker sedert 1946 in Nederland. Hij studeerde tandheelkunde aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, waar hij in 1953 het tandartsexamen aflegde. Als tandarts heeft verzoeker ruime inkomsten.

In artikel 2, onder 9, wordt voorgedragen de verzoeker Jozef Ziaja, geboren in 1915 te Dersekow in Polen. Verzoeker

is van Poolse herkomst. In 1940 trad hij vrijwillig in dienst in het Poolse leger. Met dit leger nam hij deel aan de invasie in Frankrijk en de veldtocht door West-Europa. Na zijn demobilisatie in 1946 vestigde verzoeker zich in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij ingeburgerd. Als machine-bankwerker heeft verzoeker voldoende inkomsten.

Met uitzondering van de Zwitserse verzoekster, genoemd in artikel 1, onder 1, de Poolse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 4 en de Hongaarse verzoekers, genoemd in artikel 1, onder 6 en 10, geldt ten aanzien van allen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Zwitserse verzoekster, genoemd in artikel 1, onder 1, moet, om haar Zwitserse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van haar naturalisatie daarvan afstand doen. Zij heeft zich daartoe bereid verklaard.

De verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 3, heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijn in artikel 3 genoemde dochter het verzoek ingediend. Het is billijk deze dochter alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling mede te naturaliseren.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.